

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECTIA PENALĂ

SENTINȚA NR. 933

Dosar nr. 4124/1/2015

Şedință publică din 03 decembrie 2015

Completul compus din :

Mariana Ghena	- Președinte
Rodica Aida Popa	- Judecător
Marius Dan Foitoș	- Judecător

Corina Vîlcea – Magistrat asistent

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de procuror Popa Gabriela.

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect cererea formulată de petenții Sava Ioan și Sava Daniela pentru strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 81/35/2014 al Curții de Apel Oradea.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, nu au răspuns petenții Sava Ioan și Sava Daniela.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, care a învaderat că au sosit relațiile solicitate de la Curtea de Apel Alba Iulia, precum și dovezile de comunicare conform art.73 Cod procedură penală.

În temeiul art.73 alin.5 Cod procedură penală, Înalta Curte a dat cuvântul asupra cererii de strămutare.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, în principal, a invocat caracterul inadmisibil al cererii de strămutare având în vedere că o cerere similară și pentru aceleași motive vizând o pretinsă imparțialitate a magistraților Curții de Apel Oradea a fost respinsă la data de 11.09.2014 de Înalta Curte în dosarul nr. 2631/1/2014.

În subsidiar, cu privire la caracterul nefondat al cererii prin care se solicită strămutarea dosarului penal nr. 81/35/2015 al Curții de Apel Oradea a învaderat în primul rând momentul procedural în care a fost formulată cererea de strămutare, respectiv după parcurgerea întregii cercetări judecătorești în condițiile în care aşa cum rezultă din conținutul dosarului a cărui strămutare se solicită la termenul din 02.11.2015 pentru evitarea dezbatelor apărătorii au formulat cereri de amânare, iar între cele două termene de judecată, până la data de 9.11.2015, a fost formulată cererea de strămutare.

De asemenea, a arătat că prin formularea cererii de strămutare cei doi inculpați nu au urmărit decât reluarea cercetării judecătorești și prin urmare amânarea pronunțării unei soluții în cauză.

Concluzionând a solicitat respingerea ca nefondată a cererii de strămutare.

ÎNALTA CURTE:

Asupra cererii de strămutare de față, în baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 12.11.2015, sub nr.4124/1/2015 petenții Sava Ioan și Sava Daniela au solicitat strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 81/35/2014 al Curții de Apel Oradea.

În motivarea cererii petenții Sava Ioan și Sava Daniela au solicitat strămutarea judecării cauzei apreciind că există un dubiu cu privire la imparțialitatea instanței, precizând totodată că a mai fost formulată o cerere de strămutare într-o fază incipientă a procesului, și că dubiul existent și atunci a fost cu siguranță confirmat, fapt ce rezultă în mod vădit și din nenumăratele cereri de recuzare și declarații de abținere ce s-au formulat în cauză.

S-a mai susținut că petenții sunt avocați în cadrul Baroului Bihor și că în actul de sesizare se face o amplă prezentare a situației lor, făcându-se trimitere la faptul cp au fost trimiși în judecată pentru comiterea unor infracțiuni de trafic de influență într-un alt dosar instrumentat de DNA-Serviciul Teritorial Oradea, încercându-se să se lege cele două dosar și să se sugereze că faptele ce le sunt imputate în cauza a cărei strămutare se solicită ar fi fost o reacție față de acest dosar.

De asemenea, se sustine că deși nu a existat nici un trafic de influență și nicio intervenție asupra membrilor vreunui complet de judecată de la Curtea de Apel Oradea, referirile constante din acel dosar i-au pus pe unii dintre judecătorii investiți cu judecarea cauzei a cărei strămutare se solicită într-o postură dificilă, în care este imposibil să-și păstreze imparțialitatea.

Se mai face referire la faptul că persoana vătămată este președintele secției penale Tribunalului Bihor, la împrejurarea că aceasta ar avea vreo legătură profesională specială cu procurorul de caz, precum și la faptul că acesta din urmă a fost anterior avocat, calitate în care și-a efectuat stagiatura la cabinetul petenților și că, după ce a dobândit calitatea de magistrat, legătura cu petenții s-a răcit, culminând cu o relație de dușmanie care există și în prezent, sentimentele de adversitate dintre aceștia fiind de notorietate în sistemul judiciar orădean.

S-a mai susținut că pe parcursul judecării cauzei s-au formulat nu mai puțin de opt declarații de abținere și cinci de recuzare privindu-i pe judecătorii desemnați

cu soluționarea cauzei, arătându-se că judecătoarea investită inițial cu soluționarea cauzei a formulat trei declarații de abținere și că împotriva sa au fost formulate două cereri de recuzare, doar ultima declarație de abținere fiind admisă.

S-a mai susținut că judecătorul investit cu judecarea cauzei ca urmare a admiterii cererii de abținere a fost recuzat de către DNA- Serviciul Teritorial Oradea, deși era singurul care nu a avut legături de colegialitate cu persoana vătămată, asigurând astfel o minimă aparență de imparțialitate, și că deși prima cerere de recuzare a fost respinsă, cea de-a doua, întemeiată pe aceleasi motive a fost admisă.

De asemenea, au mai arătat petenții că în urma admiterii cererii de recuzare cauza a fost repartizată singurului judecător din secția penală rămas compatibil să judece cauza și că acesta, la primul termen de judecată a formulat declarație de abținere, motivată de raporturile de colegialitate cu persoana vătămată și de relațiile de prietenie cu potențul, cerere care a fost însă respinsă.

În fine, s-a mai arătat că presiunea asupra judecătorilor a fost dublată de atenția excesivă din partea mass-media, făcându-se referire la mai multe articole publicate atât în presa locală, cât și în cea regională, astfel că suspiciunea imparțialității judecătorilor Curții de Apel Oradea este cu atât mai pregnantă cu cât până și un observator obiectiv, cum este presa, are dubii cu privire la această cauză.

Verificând actele și lucrările dosarului, Înalta Curte constată că la data de 28 februarie 2014 pe rolul Curții de Apel Oradea a fost înregistrat dosarul nr.81/3/2014, având ca obiect sesizarea instanței de judecată cu rechizitoriul nr.112/P/2013 emis în data de 24.02.2014 de Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Oradea prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Sava Ioan și Sava Ana Daniela pentru săvârșirea infracțiunii de sătaj prev. De art. 207 alin.1 Cod penal u aplicarea art. 13/1 din Legea nr. 78/2000 modificată cu referire la art. 5 din Codul penal.

În informațiile solicitate potrivit art.73 Cod procedură penală și comunicate de către Curtea de Apel Oradea se prezintă etapele pe care le-a parcurs dosarul a cărui strămutare s-a solicitat, precizându-se totodată, că în urma verificărilor efectuate, se apreciază că motivele invocate de petenți nu se circumscriu disp. art. 71 Cod proc. pen., neexistând suspiciuni care să poată fi considerate justificate în mod obiectiv și care să poată pune sub semnul îndoielii imparțialitatea și obiectivitatea judecătorilor de la Curtea de Apel Oradea, astfel încât strămutarea cauzei nu se impune. S-a mai reținut că, împrejurarea că s-au formulat mai multe cereri de abținere și recuzare sau că a existat o mediatizare excesivă a cauzei, respectiv calitatea persoanei vătămate, sau existența unei relații de dușmanie între petenți și procurorul de caz, nu sunt împrejurări de natură a duce la concluzia că obiectivitatea judecătorilor de la Curtea de Apel Oradea ar fi afectată, la nivelul acestei instanțe fiind asigurate toate condițiile pentru înfăptuirea actului de justiție.

Potrivit art.71 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție strămută judecarea unei cauze de la curtea de apel competentă la o altă curte de apel, iar curtea de apel strămută judecarea unei cauze de la un tribunal sau, după caz, de la o judecătorie din circumscriptia sa, la o altă instanță de același grad din circumscriptia sa, atunci când există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată datorită împrejurărilor cauzei, calității părților ori atunci când există pericol de tulburare a ordinii publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că, în ce privește imparțialitatea judecătorului, din punct de vedere obiectiv, aparențele au un rol decisiv, acestea raportându-se la împrejurările concrete ale cauzei. În cauza Hauschmidt c. Danemarcei precum și în cauza Piersack c.Belgiei, Curtea a arătat că lipsa prejudecătilor și atitudinea nepărtinitoare sunt elemente definitorii ale imparțialității. Imparțialitatea trebuie analizată nu numai din perspectiva convingerii personale a judecătorului că este imparțial, dar și din perspectiva celui interesat. La acest control, instanța investită cu cererea de strămutare trebuie să analizeze dacă, independent de conduită judecătorului, unele împrejurări sau fapte ce se pot verifica pot pune în discuție imparțialitatea judecătorului interesat.

În cauza Fey c. Austria CEDO a subliniat că: "ceea ce trebuie asigurat este încrederea pe care, într-o societate democratică, instanțele trebuie să o inspire publicului și, în primul rând acuzatului într-un proces penal".

Împrejurările potrivit cărora persoana văzută, din cauza a cărei strămutare se solicită, este președintele secției penale a Tribunalului Bihor, și că petenții presupun că aceasta ar avea vreo legătură profesională specială cu procurorul de caz, precum și că acesta din urmă a fost anterior avocat, calitate în care și-a efectuat stagiatura la cabinetul petenților și că, după ce a dobândit calitatea de magistrat, legătura cu petenții s-a răcit, culminând, în opinia petenților, cu o relație de dușmanie care există și în prezent, nu sunt de natură a justifica existența unei suspiciuni rezonabile că imparțialitatea judecătorilor instanței poate fi afectată.

În egală măsură, faptul că s-au formulat declarații de abținere de către judecătorul investit cu soluționarea cauzei a cărei strămutare se solicită și că au fost formulate cereri de recuzare împotriva acestuia, de asemenea, Înalta Curte constată că aceste incidente procedurale privind incompatibilitatea judecătorului nu sunt de natură a presupune că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată.

Analizând motivele invocate de petenții Sava Ioan și Sava Daniela în cererea de strămutare, Înalta Curte constată că acestea se circumscrizu doar formal prevederilor art. 71 Cod procedură penală, în cauză neexistând indicii privind o posibilă lipsă de imparțialitate a judecătorilor Curții de Apel Oradea, cu privire la soluționarea dosarului nr.81/35/2014.

În speță, Înalta Curte constată că, motivele invocate de petenți nu se regăsesc în cazurile menționate în prevederile art.71 din Codul de procedură penală, și, în

consecință, neexistând motive temeinice care să justifice strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului 81/35/2014 al Curții de Apel Oradea, cererea formulată de petenții Sava Ioan și Sava Daniela urmează să fie respinsă.

Văzând și dispozițiile art.275 alin.(2) Cod procedură penală;

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge, ca nefondată, cererea formulată de petenții Sava Ioan și Sava Daniela pentru strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. 81/35/2014 al Curții de Apel Oradea.

Obligă petenții la plata sumei de câte 100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 03 decembrie 2015.

PREȘEDINTE,
M. Ghena

JUDECĂTOR,
R.A Popa

JUDECĂTOR,
D.M. Foitoș

MAGISTRAT ASISTENT
C. Vîlcea